

15.12.1978

இழப்பவர்கள்
இயற்கையின் அழிவிலிருந்தும் ...
இரு நாடுகளில் இரு மாவட்டங்கள் - 2
எழுந்து வா
கேள்வி? பதில்!
கலையும் சமுதாயமும் - 2
ஒரு பெண் நட்சத்திரமாகிருள்
சிற்றின்பம்

விலை: 60 சதம்

குமரன் குறிப்புகள்

கிழக்கிலங்கையில் சென்ற மாதம் வீசிய புயல், அழிவு பற்றி வேதனைப்படாதவர் என்றும் இருக்கமுடியாது. எம் நாட்டுக் கடற்கரையெல்லாம் மீனவரின் குடிசைகளே. பெரிய அழிவும் இழப்பும் ஏழைகளுக்கே. இயற்கையின் அழிவிலிருந்தும் பாதுகாப்புத் தேடிக் கொள்ளவேண்டும் என்பதை மாஓ அடிக்கடி நினைவூட்டுவார். எம் நாட்டு அழிவுக்கு உடனடி நிவாரணம் காணமுடியாதபோது உலகெல்லாம் பிச்சையும், இரக்கமும் வேண்டுகிறோம். இவைதானும் துன்பப்படும் மக்களிடம் சேர்ந்துவிடுமா என்ற வினாவிற்கு எல்லோருக்கும் விடை தெரியும். ஏனெனில் இது தனிச்சொத்துடைமையும் சுயநலனும் கொண்ட சமுதாய அமைப்பேயாகும்.

குமரன் இதழை மீண்டும் கண்ட குதூகலத்துடன் பழைய நண்பர்கள் பலர் எழுதியிருந்தனர். சந்தா, விற்பனை விரிவடைவது வளர்ந்துவரும் சமுதாயத்திடை குமரன் கருத்துகள் பரவும் ஆர்வத்தை காட்டுகிறது.

இந்தியாவின் நெற்களஞ்சியம் என்று கூறப்படும் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தை வியத்தாறியுள்ள தைபின் மாவட்டத்தோடு ஒப்பிடும் ஆய்வுக்கட்டுரை இவ்விதழில் முடிவடைகிறது. நெல்லை விளைவிக்கும் இரு மாவட்டங்கள், மக்களிடை எத்தனை வேறுபாடு? மக்கள் தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்யாத எந்தச் சமுதாய அமைப்பும் நிலைக்கமாட்டாது.

முதலாளித்துவ கலை உலகில் ஏற்படும் முரண்பாடுகளும் தில்லு முல்லுகளும் பற்றி வெளி உலகத்தவர் பெரும்பாலும் அறிவதில்லை. பத்திரிகைகளும் சஞ்சிகைகளும் விளம்பரம் பெறுவதற்காகவும் தமது பூர்ஷ்வா வர்க்கத்தவரது தொழிலைப் பேணுவதற்காகவும் சினிமா உலகத்தையும் அவ்வுலக கலைஞர்களையும் புனிதப்படுத்துகின்றனர். அந்த உலகத்துடன் நன்கு தொடர்பு கொண்டுள்ள சென்னை செல்வன் 'ஒரு பெண் நட்சத்திரமாகிறாள்' என்ற முதல் கட்டுரையை இவ்விதழில் ஆரம்பித்துள்ளார். நீங்கள் இதுவரை காலமும் புனிதமாக நம்பியிருந்த பல பொய்மைகளை செல்வன் நெஞ்சுரத்துடன் உடைத்தெறிகிறார்.

மனித சமுதாய வளர்ச்சியில் விலங்கு பூட்டிய அடிமை, நில அடிமையின் பின், கூலி அடிமை என்ற வர்க்கம் தோன்றுகிறது.

இவ்வர்க்கத்தைச் சார்ந்த பெண் அரை நிலப்பிரபுத்துவ அமைப்பிலிருந்து தரகு முதலாளித்துவம் வளர்ந்துவரும் நகருக்கு பிரிக்கப் படுகிறாள். அவளது உணர்வுகளில் திடீரென ஏற்படும் முரண்பாடுகளை 'சிற்பி' என்ற சிறுகதை கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. இச்சிறுகதை பலருக்கு அதிர்ச்சி தரலாம். ஆயினும் பல உண்மைகள் மட்டுமல்ல, செயல்களுக்கு விளக்கத்தையும் கதையிலேயே காணலாம். நகரங்களில் வாழ்க்கைச்செலவு உயர்வதனால் திருமணத்தைத் தள்ளிப்போடுபவர்களையும் திருமணமாகியும் குடும்பத்தோடு வாழ முடியாதவர்களையும் காணலாம். இவர்களுக்கெல்லாம் சிறு இன்பம் தருவதற்காகத்தான் ஆளும் வர்க்கம் பஸ்களிலும் ரயில்களிலும் நெரிசலிடை பிரயாணம் செய்ய வைக்கிறார்களோ என்றும் கூறத் தோன்றுகிறது! (அரசடைமை ஆக்குவதென்பது ஆளும் வர்க்கத்தின் அதிகாரத்தில் கொண்டுவருவதாகும்.)

கொடுத்தழியாது இழந்தழியும் வர்க்கமே குட்டி பூர்ஷ்வா வர்க்கம்; பாட்டாளி வர்க்கத்தின் ஒழுக்கவரம்புகளையும் துணிச்சலும் நம்பிக்கையும் கொண்ட வாழ்க்கையையும் இவ்வர்க்கத்தால் புரிந்து கொள்ள முடியாது. மாதவனின் கதை பாட்டாளி வர்க்கத்தைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது.

விளக்கம் தரமுடியாத எதற்கும் தெய்வாம்சம் தருவது நிலப் பிரபுத்துவ கோட்பாடாகும். கலையின் பணியை விளக்கமுடியா நிலையில் அது 'தெய்வாம்சம்' பொருந்தியது எனவும் தெய்வத்திற்காகவே கலை எனவும் கூறினர். முதலாளித்துவம் கலையை விற்பனைப் பண்டமாக்கியது. கலை கலைக்காக என்ற கோட்பாட்டையும் வைத்தது. 'கலையும் சமுதாயமும்' என்ற சென்ற இதழ் கட்டுரையை பலர் பாராட்டி எழுதியுள்ளனர். மார்க்சிய சித்தாந்தம் மூலம் மட்டுமே கலையை பற்றியும் விஞ்ஞான ரீதியாக விளக்க முடியும். தொடர்ந்து பல கட்டுரைகள் மூலம் இப்பணியைச் செய்யமுடியும். கலை உணர்வு உழைப்போடு இணைந்தது என்பதையும் வரலாற்றுப் பொருள் முகல்வாத முறையில் அதன் தோற்றத்தையும் இவ்விதழ் கட்டுரை விளக்க முனைகிறது. கலை, இலக்கியத்தில் ஆர்வமுள்ள அனைவரையும் இக்கட்டுரைகளை தொடர்ந்து படிக்கும்படி வேண்டுகிறோம். மேலும் விளக்கம் வேண்டும் பகுதிகள் பற்றியும் எமக்கு எழுதுக.

கொடுத்தறியாது இழப்பவர்கள்

— மாதவன் —

“ஆனைப் பார்த்தால் பெரிய துரைபோல வேஷம்...”

மூலையில் பிளையின் மீ குடித்துக் கொண்டிருந்த கந்தசாமிக்கு காசுப் பட்டறையில் ஏதோ கலாட்டா நடக்கும் ஓசை கேட்டது. நிமிர்ந்து பார்த்தான். சுன்னாகத்து சுந்தரம். அவனுக்கு ஏன் இந்த நிலை?

“உன்னைப் போல எத்தனையோ பொய்யர்களைப் பார்த்திருக்கிறேன். எட்டா காசை...”

பில்லைக்கூட பெறுது கந்தசாமி விரைந்து காசுப் பட்டறையை நோக்கி நடந்தான்.

“டே முத்தையா, இவன்ரை பொக்கெட்டெல்லாம் தடவிப் பார்...”

காசுப் பட்டறையில் இருந்த முதலாளி கூகரூலிட்டான். கந்தசாமி சென்று தடுத்தான்.

“என்ன மிஸ்டர், இவர் ஆர் என்று தெரியாமல் மரியாதையில் லாமல் பேசிறீங்க. இப்ப என்ன நடந்து பேச்சு...”

சுந்தரத்தின் முகம் பேயறைந்தது போல் காட்சியளித்தது. கந்தசாமிக்கு தன் நிலைமையைக் கூறவே தயங்கினான். அவன் வாய் திறக்கு முன் முதலாளி பேசினார்.

“சாப்பிட்டு விட்டு பர்சை தொலைத்துப் போட்டேன் என்று எனக்கு கயிறு விடுகிறான்”

“அவரென்ன பொய்யா சொல்லுகிறார்?”

“இப்பிடி யாட்களை நாங்க இங்கே நாள் தோறும் பார்க்கிறமே”

“அதுக்காக இவரையும் பொய் காரனைன்று சொல்லுகிறாய். பில் கொடுக்காவிட்டாலும் பணம் கொடுத்து விட்டுப் போகும் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர் இவர். பணம் இருந்தால் கொடுத்திருப்பாரே. பில் தொகை எவ்வளவு?”

கந்தசாமியின் வார்த்தையில் நளினமும் உறுதியும் இருந்தது.

“இரண்டு ரூபா எழுபத்தைஞ்சு சதம்”

கந்தசாமி ஐந்து ரூபா நோட்டைக் கொடுத்து சில்லரை பெற்றுக் கொண்டு சுந்தரத்தோடு வெளியேறினான்.

“தாங்க்யூ, கந்தசாமி உன் பணத்தை..”

“அதெல்லாம் வேண்டாம் என்ன நடந்தது சொல்லு...”

“என் பர்சை யாரோ பஸ்ஸில் அடித்து விட்டான். சாப்பிட்டு விட்டு பில் கொடுக்க பர்சை தேடிய போது தான் தெரிந்தது”

சுந்தரத்தின் வார்த்தைகளில் வேதனையும் வெட்கமும் தொனித்தது.

“எவ்வளவு ரூபா உண்மையைச் சொல்லு...”

கந்தசாமி நடைபாதையில் கோட்டையை நோக்கி நடந்தபடி கேட்டான்.

“இருநூற்று ஐம்பதாவது இருக்க வேணும்...”

“நீங்க பிறகுக்குக் கொடுத்துப் பழகாத வர்க்கந்தானே...”

“என்ன சொல்லுகிறாய்...”

“கொடுத்துப் பழகாத வர்க்கம், இழந்து அழிகிற வர்க்கம் என்கிறேன்...”

“ஏனப்படி சொல்லுகிறாய்?...”

“நினைவிருக்கா, ஒரு தடவை இருபத்தைஞ்சு ரூபா கடன் கேட்டேன் இல்லை என்று கையை விரித்தாய். இப்ப இரு நூற்றைம்பது ரூபாவை இழந்து விட்டாய்...”

“நீ கேட்ட போது என் கையில் காசு இருக்கேல்லை...”

“அது நல்ல சாட்டுத்தான். இருபத்தைந்து ரூபா கைமாறித் தர உன்னால் முடியாதா? இல்லை என்று சொல்லி விட்டாய்...”

“இத்தனை பணத்தை இழந்து போய் நிற்கிறேன். கொஞ்சமும் கூட இரக்கமில்லாமல் பேசுகிறாயே...”

“உண்மையைத் தாஸப்பா சொன்னேன். உனக்கு என்ன, உன் வர்க்கத்திற்கே கோபம் வரத்தான் செய்யும். சமாதானம் கூறுவதென்றால் இத்தனை இழப்போடு தப்பினாய், அதற்காக சந்தோசப்படு என்று தான் சொல்ல முடியும்...”

“நல்ல வேளை பாதிச் சம்பளத்தை நேற்று மாலையிடம் கொடுத்து விட்டேன். அல்லது முழுவதுமே போய் விடும்...”

சுந்தரம் சுந்தரமாயின் ஆறுதல் வார்த்தைகளை ஏற்றுக் கொண்டான்.

“இன்று அடித்தவன் அதிர்ஷ்டமில்லாதவன். நேற்றே அடித்திருக்க வேண்டும்.”

“யார், உன் பாட்டாளித் தோழர் தான் என் பர்சையும் அடித்திருப்பார்கள்”

சுந்தரம் கூறினான். சுந்தரமாய்க்கு உடனே கோபம் வந்துவிட்டது.

“நீ தரையு புரிந்து கொண்டாய். உழைப்பு நேரத்தை முதலாளிக்கு விற்று அதனால் சுரண்டப்படும் சொத்து எதுவும் அற்றவனே பாட்டாளி. உன் பர்சை பறித்தவரெல்லாம் சொத்து இன்றி, வேலையின்றி உயிர் வாழ முயலும் உதிரிப் பாட்டாளிகள்”

“அவங்கள் பறித்தெடுக்க எங்களைப் போன்ற ஏழைகள் தான் கிடைத்தார்களா?”

“வேலையில் உதவுங்கள் என்றால் நீங்க உதவுவீர்களா? அவர்கள் பறித்துப் தனே எடுக்க வேண்டும். நீங்க ஏழைகளல்ல, குட்டி பூர்ஷ்வாக்கள் முதலாளிகள் உங்கள் உபரி உழைப்பை சுரண்டுவதை நீங்க அறிய மாட்டீர்கள். நீங்க வைத்திருக்கும் சிறு சொத்துகளை முதலாளிகளின் சுரண்டலில் இழந்து பாட்டாளியாகி வருவதையும் தற்போது உணர மாட்டீர்கள்.”

இருளும் கோட்டை பஸ் நிலையம் வரை வந்து விட்டனர்.

“ஏதோ நீ கூறுவதெல்லாவற்றையும் என்றால் புரிய முடியவில்லை. ஊரிலே மரத்தையின் சீதண வீடு வளவுதான் தற்போது மிச்சமாயிருக்கு அதுவும் மீள முடியாத ஈட்டிலை கிட்டுக்கு”

“அதைத் தான் நானும் சொல்லுகிறேன். உன்னைப் போன்ற குட்டி பூர்ஷ்வாக்களில் பெரும் பகுதியினர் சொத்துகளை இழந்து உன்னைப் போல் பாட்டாளியாவதும் நடுத்தர விவசாயிகள் நிலத்தை இழந்து நிலமற்ற ஏழை விவசாயி அல்லது கூலி விவசாயி யாவதும் தவிர்க்க முடியாததாகும். இவர்களைத் தான் கொடுத்து பழகாது இழந்து அழியும் வர்க்கம் என்று கூறினேன்.”

“ஏதோ நீயும் உன் சித்தாந்தமும், இப்போது எங்கே வேலை செய்கிறாய்?”

“தனமுக்கத்தில் நிரந்தரமில்லாத நாட்கூலி. உன்கம்பனி வேலை எப்படி?”

“நீ எப்படித் தான் குடும்பத்தோடு சமாளிக்கிறாயோ தெரிய வில்லை.”

“உன்னைப் போன்ற போலி வாழ்க்கை என்னிடம் கிடையாதே. குடும்பமெல்லாம் ஊரிலேதான். சையிலே காசிருந்தால் தான் ஓட்டலில் சாப்பிட்டு விட்டு காசு கொடுப்பேன். இல்லாவிட்டால் ஓசியில்

சாப்பிட்டு விட்டு பில்லோடு வந்து விடுவேன். உன்னைப் போல உண்மை சொல்லி மாட்டுப்பட மாட்டேன்.”

“அதெல்லாம் என்னால் முடியாது. அகப்பட்டால்...”

“அகப்பட்டால் என்ன? காசிருந்தால் தானே கொடுக்கலாம். காசில்லாவிட்டால் பட்டினியிருக்கச் சொல்லுகிறாயா?”

சுந்தரமாய் கேட்டான்.

“அதெல்லாம் சரி. இப்ப பஸ்க்கும் ஒரு ரூபா காசு தா. பிறகு கடனெல்லாம் தந்து விடுவன்.”

“பார்த்தாயா, அந்த குட்டி பூர்ஷ்வா குணம் வந்துவிட்டது. நாலென்றால் கையிலே காசில்லா விட்டால் பஸ்க்கோ, ரெயிலுக்கோ டிக்கட்டே வாங்க மாட்டேன்.”

“என்னால் இதெல்லாம் முடியாது. காசு கடன் தா. பிறகு உன் வீட்டுக்கே கொண்டு வந்து தாறனே. எங்கே தங்கியிருக்கிறாய் என்று சொல்லு?”

“இந்தா ஒரு ரூபா வைச்சுக் கொள். என்னால் உதவி செய்ய முடிந்தால் எவருக்கும் உதவி செய்வேன். திருப்பி வாங்குவது என்பது கிடையாது”

சுந்தரம் கையை நீட்டிப் பணத்தை வாங்கிக் கொண்டே கூறினான்.

“நீ விசித்திரமான மனுசனப்பா? உன்னைப்போல் எல்லாராலும் வாழமுடியாது.”

“உன்னைப் போல் பாட்டாளியாக வந்த பின், வாழ வேண்டுமென்றால் இப்படித் தான் வாழ முடியும். நீயும் என்றோ அந்த நிலைக்கு வந்த பின் பார்.”

சுந்தரத்தின் குரல் அழுத்தமாக ஒலித்தது.

“வீட்டுக்குப் போனதும் மாலதிக்கு எப்பிடிச் சமாதானம் சொல்லுதென்று தான் தெரியவில்லை. மாதம் பூராவும் புனைந்து கொண்டேதான் இருப்பான்”

“சம்பளம் எடுத்ததும் சேலை வாங்கித் தரும்படி மூன்று மாத மாய்கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். இப்பகடன் வாங்கவும் ஆட்களில்லை”

“நீ ஏன்ப்பா வீட்டிலே சொல்ல வேணும்?”

“சொல்லா விட்டால் சம்பளத்திலே மிச்சக் காசு எங்கே? குடிச்சியா? கூத்திக்குக் கொடுத்தியா என்று தான் கேட்பான்.”

“உன் வர்க்கத்தின் வாழ் நிலைக்கேற்ற பேச்சுவார்த்தை இல்லாமலா போகும் நீ மட்டுமென்ன? உன்னைப் போன்றவர் வீடெல்லாம் இப்படித்தான் இருக்கும்.”

“உன் வீட்டிலேயென்றால் மனுஷி ஏசுமாட்டாளா?”

“என்னிடம் உன்னைப் போல இழப்பதற்கு ஏதாவது இருந்தால் தானே. இந்த சமுதாயத்திலே எந்தக் குடும்பந்தான் அமைதியாக இருக்க முடியும்? எங்க வீட்டுச் சண்டை நான் தூர இருப்பதால் குறைவு. குடும்பச் சண்டைகளுக்குரிய அடிப்படைக் காரணத்தை என்னால் அறிய முடியும். அதனால் நான் உன்னைப் போல கோழையாக இருக்க மாட்டேன்.”

“நீ ஒரு விசித்திர பிறவி யப்பா?”

சுந்தரம் கூறினான்.

“இதிலே என்ன விசித்திரமப்பா? என்னைப் போன்றவர் தான் இந்த நாட்டிலே ஏராளமாக உள்ளனர். அது உனக்கு எப்படித் தெரியப் போகிறது. நீ மேலே நிற்கிறாய். கீழே விழுந்த பின் தான் எல்லாவற்றையும் அறிய முடியும்.”

பஸ் புறப்பட ஆரம்பித்தது. சுந்தரம் சோர்வோடு ஏறினான். சீட்டிலே உட்காந்த படி பஸ் புறப்படு முன் கந்தசாமியைப் பார்த்துக் கூறினான்.

“எப்படியும் நீ ஒரு வீரன் தானப்பா? உன் துணிச்சலும் நம்பிக்கையும் எனக்கில்லை. எப்பதான் வரும் என்றும் தெரியாது.”

“பயப்படாதே, உன் மிச்ச சொத்தெல்லாம் இழந்த பின் கட்டாயம் வருவாய். நீ கொடுத்துவிட்டு வரமாட்டாய். இழந்து விட்ட பின் தான் வருவாய்.”

☼

குமரன் சந்தா விபரம்

1 ஆண்டு	ரூ. 7-50
6 மாதங்கள்	ரூ. 4-00
தனிப்பிரதி	சதம் 60

பழைய சந்தாதாரர் தபாலட்டை எழுதி தமது பிரதிகளைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

குமரன் 201, டாம் வீதி, கொழும்பு-12.
தொலைபேசி: 21388

இயற்கையின் அழிவிலிருந்தும் எம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளவேண்டும்

— கணேஷ் —

இயற்கையின் அமைப்புகளை நன்கு ஆராய்ந்து கற்று, இயற்கையிலிருந்து கருவிகள் செய்து, இயற்கையை வென்று வாழ்பவன் மனிதன்.

“மழை கொட்டியது; குருவளி வீசியது; வீடுகள் அழிந்தன; ஆயிரக்கணக்கானோர் இறந்தனர். இயற்கையின் சேற்றம்! நாம் என்ன செய்ய முடியும்?” என்று அரசியல் தலைவர்களும் ஆளும் வர்க்கத் தவரும் சமாதானம் கூறி, உதவுவதாக தர்மப்பணம் சேர்ப்பர்; தெய்வத்தின்மேல் பழி சுமத்துவர்.

புயல் வீசப்போகிறது என்பதை 3, 4 நாட்களின் முன்னரே வளி மண்டல ஆய்வாளர்கள் கூறிவிட்டனர். மீனவர்களுக்கும் மக்களுக்கும், பாதுகாப்புத் தேடுதல் அவசியமல்லவா? அப்படியிருந்தும் இத்தனை உயிரிழப்பு, சேதம் ஏன்?

மழையும், புயலும் புதிதல்ல. வரட்சியும் அனல் காற்றும் உலகோடு தோன்றியவை. இவை மாறி மாறி வருவதே இயற்கை. இவை வருவதை முன்னதாகவே அறியும் ஆற்றல் மனிதனிடம் உண்டு. இயற்கையின் போக்குகள் பற்றி புள்ளிவிபரங்கள் சேகரித்து வீஞ்ஞான முறையாக ஆய்ந்து பாதுகாப்புத் தேடிக்கொள்ள முடியும். நிலப்பிரபுத்துவம் இயற்கையை வெற்றிகொள்ளமுடியாத சமுதாய அமைப்பு. முதலாளித்துவம் இயற்கையை வெற்றிகொள்ளும் அமைப்பாகும். ஆயினும் பூர்ஷ்வா வர்க்கம் தமக்கு மட்டுமே பாதுகாப்புத் தேடிக்கொள்ளும். மக்கள் துன்பம் பற்றி கவலைப்படார்.

மழை கொட்டும் காலத்தில் நீரைச் சேகரித்து, வரட்சிக்காலத்தில் பயன்படுத்துவதே முற்போக்கான தன்மையாகும். வெள்ளம் இவ்வாண்டு பெருக்கெடுக்கும்போது சில ஆண்டுகளில் வரட்சியும் ஏற்படும் என்பதை நாம் உணரவேண்டும். மக்களின் சையில் ஆட்சி இல்லாதபோது முதலாளிகள் தமது கயநலத்தை பேணுவாரன்றி மக்கள் நலத்தை ஒருபோதும் பேணமாட்டார்.

வெள்ளம், புயல், வரட்சியினால் அவதிப்படும் மக்களுக்கு உதவுவதில்கூட லாபம் சேர்ப்பதே பூர்ஷ்வா வர்க்கத்தின் முதல் குறிக் கோளாக இருக்கும். தமது இரக்க கபாவத்தை விளம்பரப்படுத்த பிச்சைப்பணம் போட்டு பத்திரிகைகளில் விளம்பரம் செய்வர். மோட்ச சாம்ராஜ்யத்திலும் இடம்தேட முயல்வர்.

அண்மையில் ஏற்பட்ட புயலாலும் வெள்ளத்தாலும் பாதிக்கப் பட்டவர் பணக்காரரல்ல; ஏழைகளே.

பூர்ஷ்வா வர்க்கத்தவர் 'கொங்கிறீட்' வீடுகள் கட்டி புயல், மழையிலிருந்து தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்வர். எப்பொழுதும் அவர்கள் வீட்டில் போதிய உணவுப் பண்டங்கள் இருக்கும். அல்லதும் தட்டுப்பாடான வேலைகளிலும் என்ன பணமும் கொடுத்து உணவுப்பண்டங்களை வாங்கிக்கொள்வர்.

ஏழைகளது குடிசைகளை புயல் அடிப்பது வியப்பல்ல. அவர்கள் அன்றாடம் காய்ச்சிகளே. ஒருநாள் உழைக்காவிட்டாலேயே பட்டினி. புயல் வருவதை அறிந்தும், உழைக்காவிட்டால் வீட்டாரும் பட்டினியிருக்க நேருமே என உயிரையும் மதிக்காது கடலுக்குச் செல்வர்; உழைப்பிற்குப் போவர். அவர்களுக்கு அங்கே மரணம். குடிசை வீழ்ந்து குடும்பத்தவருக்கு தவிப்பு; மரணம்.

விஞ்ஞானம் ஓரளவு வளர்ச்சியடைந்து காற்று அழுக்கம், புயலை முன்கூட்டியே அறிவிக்கிறது. ஆயினும் மக்களுக்கு வேண்டிய பாதுகாப்பு அளிக்கத்தக்க நிலையில் சமுதாய அமைப்பு வளர்ச்சியடையவில்லை. முதலாளித்துவ அமைப்பில் இது முடியாதது. சோஷலிச அமைப்பில் மட்டும் இவ் சுழிவுகளுக்கு முடிவுகாணும் வேலைகள் ஆரம்பிக்க முடியும். இன்று செய்வதெல்லாம் வெறும் கண் துடைப்பே.

✽

தாசியின் படலையா?

கட்டிவைத்த வேலையைத் தகர்த்தெறிந்து விட்டதனால் தட்டுப்பாடில்லாப் போன தருகின்மேன் மக்களுக்கு என்று நிதம் கொட்டமடிக்கும் ஐயா பட்டதையா கைத்தொழில்கள் படி அரிசியும் இல்லை என்றீர் - சுடுகுதையா குடலைத்தி!

இன்னுமேன் ஐயா இடம்கொடுக்க அந்நியர்க்குக் கண்முடித் தனமாய்க் காட்டுகின்றாய் கொழும்புநகர் தாசியின் படலையா? நம் நாட்டின் தலைநகரம்?

ஈழக்குயில் இதீர்ஸ்

இரு நாடுகளில் இரு மாவட்டங்கள்

2. வியத்நாம் தைபின் மாவட்டம்

இன்று தஞ்சாவூரில் இருப்பது போன்ற வர்க்க அமைப்பே 1945ல் தைபின் மாவட்டத்திலுள்ள வுதாங் கிராமத்தில் இருந்தது. 4% குடும்பங்கள் நிலப்பிரபுக்கள்; 25% சிறு உற்பத்தியாளர் அல்லது குத்தகை விவசாயிகள்; 1% கைத்தொழிலாளர்; 70% விவசாய கூலிகள். பிரெஞ்சு காலனி ஆதிக்கத்திலும் யப்பானிய படையெடுப்பின்போதும் நிலைமைகள் மிக மோசமாக இருந்தன. அக் கிராமத்தில் வாழ்ந்த 5000 பேரில் 770 பேர் 1945 ஆரம்பத்தில் பஞ்சத்தால் மடிந்தனர்; யப்பானியர் பின்வாங்கியபோது இருப்பு நெல்லை எரித்துச் சென்றனர்.

1945 ஆகஸ்டு புரட்சியை விவசாயிகள் வரவேற்றனர். நிலப்பிரபுக்களின் ஆதரவுடன் பிரெஞ்சு ஆக்கிரமிப்பாளர் வந்தபோதே புரட்சி ஏற்பட்டது. போராட்டம் 1953 வரை தொடர்ந்து தைபின்னில் ஆயிரக்கணக்கானவர் உயிரிழந்தனர். வுதங் கிராமத்தில் 250 பிரெஞ்சு ராணுவத்தினர் கொல்லப்பட்டனர். பிரெஞ்சுக்காரருக்கெதிரான விடுதலைப்போரின் போது ஆயிரக்கணக்கான சிறு குண்டுகள் கிராமத்திற்கு வந்தன. பிரெஞ்சுக்காரர் கடைசியாக பின்வாங்கும்போது கிராமத்தை முற்றாக அழித்துச் சென்றனர்.

1956ல் வட வியத்நாமில் நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவரப் பட்டபோது (ஓரளவு நஷ்டசட்டுடன்) நிலப்பிரபுக்களின் நிலங்கள் பறிக்கப்பட்டு குத்தகை விவசாயிகள், கூலி விவசாயிகளிடே விநியோகிக்கப்பட்டது. நடுத்தர விவசாயிகள் தமது நிலத்தை வைத்துக்கொண்டனர். பணக்கார விவசாயிகள் நிலமற்றவர்களுக்கு நிலம் உதவும்படி வேண்டப்பட்டனர். 1959ல் 14 கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைத்து நிலங்கள் ஒன்றிணைக்கப்பட்டு விவசாயமும், நீர்ப் பாய்ச்சலும் முன்னேற்றப்பட்டது 1961ல் யாவும் நாலு கூட்டுறவாகி 1965ல் ஒன்றாகியது. அக் கிராம குடிசனம் இன்று 4000. 1976ல் சராசரி அரிசி பங்கீடு மாதத்திற்கு வுதாங்கில் 25 கிலோ கிராமாகும்; தஞ்சாவூரில் 8 கிலோகிராமாகும்.

வுதாங் விவசாயிகள் இறைச்சி அல்லது மீன், முட்டை, காய்கறிகள் நாஸ்தோறும் சாப்பிடுகின்றனர். 75% தஞ்சாவூர் மக்களுக்கு இவை கிடையா. உடை, வீட்டு தளபாடங்கள், வீடுகள்

ஆகியன வுதாங் கிராம விவசாயிகளிடம் உள்ளவை தஞ்சாவூரில் வாழும் சிறு நிலப் பிரபுக்கள் அல்லது பணக்கார விவசாயிகள் ஆகியவர் உடைமைகளுடன் ஒப்பிடக்கூடியவை; தஞ்சாவூரில் ஏழை விவசாயிகளும் கூலி விவசாயிகளும் சிறிய வீட்டுத் தளபாடமற்ற குடிசைகளில் கிழிந்த அழுக்கு உடையுடன் வாழ்கின்றனர். வுதாங் கிராமத்தில் ஆரம்ப, உயர்நிலை பள்ளிகள், ஆஸ்பத்திரி, குழந்தைகள் பராமரிப்பு நிலையங்கள், சினிமாப்படம் யாவும் உள்ளன, தஞ்சாவூரில் ஆரம்பப்பள்ளி தவிர மற்ற எவற்றிற்கும் பிள்ளைகள் போவதற்கு ஏற்ற பொருளாதார நிலை அற்றவர்களாக உள்ளனர். நாளாந்த வேலைப்போட்டி, பொருளமையை தஞ்சாவூரிலும் கூட்டுறவின் ஒற்றுமை, உத்வேகத்தை வுதாங்கிலும் காணலாம்.

இவ் வேறுபாடுகளுக்கு அடிப்படைக் காரணம் தஞ்சாவூரில் பிறருக்காக, தனியார் லாபத்திற்காக உழைக்கின்றனர். வுதாங் கில் தமக்காகவும் தேசிய செல்வத்திற்காகவும் பாடுபடுகின்றனர்.

மூன்று முக்கிய வழிகளில் வேறுபாடு உண்டு:-

(1) தைபின் மாவட்டத்தில் திட்டமிடல் கூட்டுறவு ஆகியவற்றால் திறமை முழுமையாக பயன்படுகிறது. உள்ளூரில் கிடைக்கக்கூடிய உரம் யாவையும் சேகரித்துப் பயன்படுத்துகின்றனர். 30% ரசாயன உரம் மட்டுமே பயன்படுத்துகின்றனர். அரிசி குத்தும் யந்திரம், டிராக்டர், போரடிக்கும் யந்திரம் யாவையும் தாமே செய்துகொள்ளுகின்றனர். எல்லாரும் வாரத்தில் 40 மணி நேரம் உழைக்கின்றனர். யாவருக்கும் வீட்டுத் தோட்டமுண்டு. தஞ்சாவூரில் 60% மக்களுக்கு ஆண்டில் 6 மாதம் வேலையில்லை. வயலில் வேலை குறையும்போது கைத்தொழில், நெசவுத் தொழிலில் தைபின் மக்கள் ஈடுபடுகின்றனர். இங்கு மூன்று போகம் பெரும்பாலும் பயிர்செய்து 1976ல் ஹெக்டருக்கு 7 டன் தானியம் விளைவித்தனர்; தஞ்சாவூரில் 4.1 டன்னே 76ல் விளைச்சலாகும்.

(2) தைபின் மாவட்டத்தில் எவ்வித சுரண்டலுமில்லை. தஞ்சாவூரில் நிலப்பிரபுக்கள், வட்டிக்கடைக்காரர், வியாபாரிகள், வெளி நாட்டுக் கம்பனிகள் சுரண்டுகின்றன. தைபின்னில் 70% பணம் கூலியாக பகிரப்படுகிறது தஞ்சாவூரில் 15%-30% மட்டுமே கூலி விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கிறது.

(3) தைபின்னில் கூட்டுறவை சேர்ந்த 99% திறமை, திறமையற்ற உழைப்பாளரின் ஊதியத்தில் அதிக வேறுபாடு கிடையாது.

டாக்டர், இஞ்சினியர் ஆகக்கூடியது மூன்று மடங்கு சம்பளம் பெறலாம். தஞ்சாவூரில் வருமான வேறுபாடு ஏழை விவசாயிக்கும் பணக்கார விவசாயிக்கும் இடையில் 10-15 மடங்காகவும் பெரிய நிலப் பிரபுக்களுக்கும் கூலி விவசாயிகளுக்குமிடையில் 1000-8000 மடங்காகவும் உள்ளது.

வுதாங் கிராமம் யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் யுத்தத்திற்கு சென்று இறந்தவர் உள்ளனர். இதனால் பெண்கள் உழுதல், யந்திரங்களை பயன்படுத்தல், துப்பாக்கி ஏந்துதல், விமானங்களை சுட்டு விழுத்தும் பிரங்கிகளை பயன்படுத்தல் ஆகிய அனைத்திலும் பயிற்சி பெற்றனர்.

தைபின் வளர்ச்சிக்கு காரணம் எல்லோரும் உழைத்தலும் கூட்டுறவு முறையுமாகும். இது தவிர உபரி உழைப்பு அங்கு அபகரிக்கப்படுவதில்லை. குத்தகை, வட்டி போன்ற சுரண்டல் முறைகளும் இல்லாததாகும்.— கதின் கல், பிரிட்டிஷ் கொலம்பியா பல்கலைக் கழக மானிடவியல் ஆராய்ச்சியாளர். நன்றி 'மந்லி ரிவ்யூ.'

விற்பனையாகிறது !

K. சங்கர ஐயர்
எழுதிய

புதுமுறை சுகாதாரக் கல்வி

— 8ஆந் தரம் —

பாடத்திட்டம் முழுவதையும் அடக்கிய சிறந்த பாடநூல்.

ரூ. 6-50

வி. பி. பி. ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.

விஜயலட்சுமி புத்தகசாலை

248, காலி வீதி — வெள்ளவத்தை,

கொழும்பு-6.

தொலைபேசி : 88930

எழுந்து வா...

தொகையறு

கொல்புலியும் கொடுங் கழுகும் உலவும் நாட்டில்
மானினமும் கோழிகளும் வாழ முடியாது
மானினமும் கோழிகளும் வாழ்வதற்கே
கொல்புலியைக் — கொடுங்கழுகைக் —
கொல்வதைத் தவிர வேறே வழியேது?
கருவுயிர்த்த அன்னை பிள்ளை பெற்றெடுக்கும் வேளையிலே
மருத்துவச்சியின் பலாத்காரம் தவிர்க்க முடியாது:
ஆண்டாண்டு காலமாய் அடிமைப் பட்ட
பாட்டாளி வர்க்கமே குமுறிடும் வர்க்கப் போரில்
துணிந்துன் சர்வாதிகாரம் நிலைநாட்ட...
இன்றே... இக்கணமே.. பாட்டாளித் தோழனே...

பல்லவி

எழுந்துவா துணிந்துநில்
ஏந்துவாள் எதிர்த்துச்செல்...

அனுபல்லவி

கொடுமை தன்னைக் கூனியேற்கும்
கொடுமை தன்னை தள்ளடா
வறுமை தன்னை வேரறுக்க
வாளை ஏந்தி நில்லடா!

சரணங்கள்

நெஞ்சில் ரத்தங் கசியக்கசிய
நிலத்தில் தானும் உழைத்தவர்
கஞ்சிக்கின்றிப் பஞ்சந் தன்னில்
சாவ தென்ன நீதியோ?

ஆடை நெய்த மக்களிங்கு
உடைகளின்றிப் பாரிலே
வாடைக் காற்றில் நடுநடுங்கி
மடிவ தின்னும் நீள்வதோ?

கட்டிடங்கள் வாளை முட்டக்
கட்டிக் கொடுத்த கொத்தனர்
குட்டிச்சுவர் வீடும் இன்றிக்
குளிரில் வாடிச் சாவதோ?

என்னடா இன்னும் இங்கே
இதையும் பார்த்துச் சிக்கிராய்
கொல்லடா வர்க்கப் பேதம்
கொடுமை பகைக்கு ஆணியோர்

காந்தி புத்தர் ஏககொள்கை
காட்டும் வழியில் நின்றுமே
சாந்தி தன்னைக் கடைப்பிடித்துச்
சமதை யாக வாழலாம்!

காந்தி புத்தர் ஏககொள்கை
காற்றில் போன கீதமே
சாந்தி நீக்கி வாளெடுத்து
சனாக்கர் தம்மை அழிக்கவா!

ஒட்டு நீயும் போட்டுப்பார்த்து
கண்ட மாற்றம் என்னவோ
காட்டுப் பூனை எலியைக்காக்க
கடுந் தவங்கள் செய்யுமா! — கோ. விந்தன்

கொட்டு முரசே கொட்டு!

காட்டை அழித்துக் களனிகளாய்
மாற்றியடைத்துக் கொண்டவர்நாம்
மேட்டை இடித்துத் தரையாக்கி
மேழி செலுத்திப் பயிருமிட்டோம்
ஆலைச் சங்கின் ஒலி கேட்டால்
அனைத்தும் மறந்து பணிபுரிவோம்
ஞாலம் நன்றே வாழ்வதற்காய்
நம்மை மறந்து நாழுழைத்தோம்

பூட்டை உடைத்துத் திருடியவன்
பூசைசெய்தே களிக்கின்றான்
நாட்டைக் கெடுத்து தன்னைமே
தனதாய்க் கொண்டோன் தலைவனென்
வோட்டைப் பெற்று தலைமுறையாய்
களிப்பில் மிதந்தே வாழ்கின்றான்
கோட்டை விட்டுத் துயர்க்கோடி
தாங்கும் நிலையோ நமக்கிங்கு.

பட்டுத் தரையில் கால் படவே
மொட்டுமலர்கள் தூவுகிறார்
எட்டுத்திசையும் அவர் புகழை
ஏற்றப் பல்லோர் துணையாலே
கெட்டித்தனமாய் சாகசங்கள்
செய்து வாழ்ந்தே வருகின்றார்
வெட்டிப்பயலாய்ப் பாட்டாளி
ஏங்கும் நிலைதான் நமக்கிங்கு.

கொட்டுமுரசம் தனைஎடுப்போம்
வெற்றி முழக்கம் செய்திடுவோம்
எட்டுத்திசையும் இன்புரட்சிக்
கீதமிசைத்து நாமெழுவோம்
வெட்டிப்பேச்சு வித்தகரின்
குட்டை உடைத்து வென்றிடுவோம்
கொட்டு முரசே நீகொட்டு
புரட்சி எழுக, எழுகவென.

— வளவன்

கேள்வி ? பதில் !

— “வேல்” —

கே: இயக்கவியல் பொருள் முதல்வாதக் கோட்பாட்டின்படி ஏகாதிபத்தியமும் மாறிக்கொண்டேயிருக்குமாயின் அதன் நவீன போக்குகள் எவை? மு. சந்திரன், கொழும்பு.

ப: இரண்டாவது உலக யுத்தத்தின் பின்னர் ஏகாதிபத்தியம் பல புதிய அமைப்புகளை ஏற்படுத்தி இயங்கிவருகிறது. சர்வதேச கம்பனிகள் (Multinationals), உலக வங்கி, பசுமைப் புரட்சி, சுதந்திர வர்த்தக வலைங்கள், நட்சத்திர ஓட்டல்கள், உலக நாடுகள் அனைத்தையும் இணைக்கும் விமான சேவை, உதவி என்ற பெயரில் மூன்றாவது உலக நாடுகளுக்கு கடன்கள் முதலியன வழங்குவது யாவும் ஏகாதிபத்தியங்கள் தம் நலனுக்காக அண்மையில் அமைத்த நவீன வடிவங்களேயாகும்.

கே: பட்டுஜெட் என்பது என்ன?

ச. கமலாவதி, கொழும்பு

ப: உழைக்கும் மக்களிடமிருந்து அபகரிக்கப்படும் உபரிக்குவியலையும் உள்நாட்டு வெளிநாட்டு பூர்ஷ்வாக்களிடமிருந்து வட்டிக் குப் பெறப்படும் கடன்களையும் ஆளும் கட்சியினர் தமக்குச் சார்ந்த ஆளும் வர்க்கத்தவர்களுக்கு வாய்ப்பாக பங்கிடு செய்வதாகும். ‘நாட்டை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு’ என்று கூறுவதெல்லாம் வெறும் ஏமாற்று வார்த்தைகளே. ‘நாடு இன்று வரை அபிவிருத்தியடையவில்லை காரணம்... கட்சி’ என்று ஆட்சிக்கு வரும் கட்சிகள் மாறி மாறி குற்றம் சாட்டுவதை நாம் கேட்டுக் கொண்டேயிருக்கிறோமே.

கே: விஞ்ஞானம் கற்றவர்களே மதம், சோதிடம் மூடச் சடங்கு முறைகளை முழுமூச்சாக கடைப்பிடிக்கிறார்களே இதற்குக் காரணம் என்ன?

ந. சின்னராசா, யாழ்ப்பணம்.

ப: விஞ்ஞானம் இருவகைப்பட்டது.

(1) பெளதிக விஞ்ஞானம்: இரசாயனம், பெளதிகம், உயிரியல், கணிதம் போன்ற துறைகளில் பயிற்சி பெறுவதாகும். இத் துறைகள் இன்று மிகவும் வளர்ச்சியடைந்துள்ளன. காரணம் முதலாளித்துவ வளர்ச்சிக்கு இத் துறைகள் மிகவும் வேண்டுவதாகும் இவை பண்ட உற்பத்தியின் பெருக்கத்திற்கு பயன்படுபவையாகும். முதலாளித்துவத்திற்கு சேவை செய்பவை.

(2) சமூக விஞ்ஞானம்: தொல்பொருளியல், மானிடவியல், சித்தாந்தம், வரலாறு, புவியியல், பொருளாதாரம் ஆகிய சமூக விஞ்ஞானத் துறைகள் விஞ்ஞான ரீதியில், பெளதிக விஞ்ஞானம் வளர்ந்த வேகத்தில், வளர்க்கப்படவில்லை. ஏனெனில் இவை முதலாளித்துவ வளர்ச்சிக்குப் பயன்படாதவை; ஆபத்தானவை. உதாரணமாக மார்க்சிய விஞ்ஞானம் சமூக விஞ்ஞானத்தை சேர்ந்ததே. அது எத்தனை கல்லூரிகளில் கற்பிக்கப்படுகிறது? முதலாளித்துவ பொருளாதாரமே முதலாளித்துவ நாடுகளிலெல்லாம் கற்பிக்கப்படுகிறது. மார்க்சிய பொருளாதாரமல்ல. வரலாறு என்பது மக்கள் வரலாறு. பொருள் முதல்வாத ரீதியில் கற்பிக்கப்படுவதில்லை. தனி நபர்களின் வீரதீரச் செயல்களே வரலாறு, கற்பிக்கப்படுகிறது. ஆகவே நீங்கள் கருதும் விஞ்ஞானமெல்லாம் கற்றவர்களுக்கு பயன்படாத, முதலாளித்துவ அமைப்பிற்கு பயன்படும் விஞ்ஞானம் மட்டுமே ஆகும்.

கே: அரசின் புதிய பட்டுஜெட் பற்றி என்ன கூறுவீர்கள்?

செ. கந்தசாமி கொழும்பு.

ப: மேல் மட்டத்திலிருக்கும் குட்டி பூர்ஷ்வாக்களில் ஒரு லட்சம் பேருக்கு ஓரளவு வாய்ப்பாக இருக்கும். மற்றும் குட்டி பூர்ஷ்வா வர்க்கத்தைச் சார்ந்த 10 லட்சம் பேருக்கு 10 % சம்பள உயர்வு என்பதும் ஒரு வித ஏமாற்றே. ஆயினும் இவர்களது கூடிய கூலிகளை நாட்டிலுள்ள பிற ஏழை, கூலி விவசாயிகள், பாட்டாளிகளது உபரி உழைப்பிலிருந்து அபகரித்தே அரசு வழங்கும். அரசு 11 லட்சம் குட்டி பூர்ஷ்வாக்களை ஆளும் வர்க்கத்துடன் 10 % சம்பள லஞ்சம் கொடுத்து, அணைக்க ஆரம்பித்துள்ளது. குட்டி பூர்ஷ்வாக்களது ஆதரவின்றி சர்வாதிகார ஆட்சி நிலைக்க முடியாது என்பது வரலாறு காட்டும் பாடமாகும்.

10 % சம்பள உயர்வு பெற்ற குட்டி பூர்ஷ்வாக்கள் இப் பணத்தைக் கொண்டு நுகர் பண்டங்களை வாங்குவர். இதனால் வெளிநாட்டு முதலாளிகளும் நம் நாட்டு தரகு முதலாளிகளும் மேலும் பணம் குவிக்க வாய்ப்பளிக்கும். வெளிநாட்டுக் கடன் தொகையைப் பார்த்தால் கொதிப்பே ஏற்படும். சுதந்திரக் கட்சி இவங்கையை பாதித் தொகைக்கு ஈடுவைத்தது. யு. என். பி. என்றுமே மீள முடியாத அளவிற்கு ஈடுவைத்து வருகிறது. புரட்சி ஒன்றின் மூலந்தான் நாட்டிற்கு மீட்சி ஏற்படுத்த முடியும் என பாட்டாளிக்கு பாடம் புகட்டும் பட்டுஜெட் இதுவாகும்.

கலையும் சமுதாயமும் - 2

— செ. க. —

கலையின் தோற்றம்

நடுவிலே வேட்டையாடப்பட்ட புலி; அதைச் சுற்றிவந்து ஆடுகின்றனர். அவர்களது கரங்களிலே அம்பு, வில்லு, ஈட்டி, தடிகள். ஆதிமனிதனது ஆயுதங்கள். புலியைச் சுற்றிவந்து குரல் எழுப்புகின்றனர். ஆட்டத்திலே, உடல் அசைவிலே ஒரு ஒழுங்கு; அமைதி. குரல் ஒசையிலேயேயும் ஒருவித ஒழுங்கு; அமைதி. கைகளின் முன்ன நடைபெறும் அந்த ஆட்டத்திலும் ஒசையிலும் பெண்கள், குழந்தைகள் கூட பங்கு பற்றுகின்றனர், குரலிலே ஆ ஊ...ஓ... ஒலிகளே. சொற்கள் ஏதும் பிறக்கவில்லை.

குறிப்பிட்ட நேரத்தில், குறிப்பிட்ட இடத்தில், குறிப்பிட்டவர்களால் நடாத்தப்பட்ட கலை நிகழ்ச்சியல்ல இது. வெற்றிக்களிப்பு உணர்வினால் உந்தப்பட்ட ஆதி மனிதனின் ஆட்டம்; இசை. இயற்கையானது; இயல்பானது. கலை உணர்வு மனிதனோடு பிறந்தது. புலியை வேட்டையாடி விட்டனர். அன்றைய உணவுப் பிரச்சனை தீர்ந்துவிட்டது. கைகளில் அவர்கள் வேட்டையாட எடுத்துச்சென்ற கருவிகள். அவைகள் வெற்றியைத் தந்தன.

மனிதர்களிடையே தேவைகள் அதிகரித்து வேலைப் பிரிவினை ஏற்படாத காலம்; சுதந்திரமான ஆதி மக்கள்; சுதந்திரமாக ஆடிப்பாடினர். அவர்களது உடலசைவிலே ஒருவித ஒழுங்குமுறை, கால்களைத் தூக்கி வைப்பதில் ஒருவித அமைதியைக் கண்டோம். காலப்போக்கில் இதுவே கூத்து, நடனம், ஒப்பரா போன்ற உடலசைவுக்கலை வடிவங்களாக வளர்ந்தன. தரவிலே ஏற்பட்ட ஒலிநயம், ஒசை அமைதி, வார்த்தைகள் தோன்றியபின் கவிதையாக, பல்வேறு இசை வடிவங்களாக வளர்ந்து வந்துள்ளன.

அன்றைய புலி வேட்டையின் வெற்றிக்களிப்பும், ஆட்டமும், அக்கணக் குழுவினரது ஐக்கியத்தையும் ஒற்றுமையையும் வலுப்படுத்துகிறது; தாம் தயாரித்த ஆயுதங்களின் (உற்பத்திக் கருவிகளின்) வளர்ச்சியையும் வன்மையையும் பறைசாற்றுகிறது. மறுநாள் யாவரும் மேலும் ஆர்வத்தோடு வேட்டைக்குச் செல்வதற்கு அக்கலை நிகழ்ச்சி மேலும் உந்து சக்தியாக விளங்குகிறது.

ஆகவே அவர்களது புலி வேட்டை ஆகிய உழைப்பின் வெற்றியிலிருந்து இயல்பாகப் பிறந்த கலை நிகழ்ச்சி ஒரு உந்து சக்தியாகி மீண்டும் உழைப்பில் ஒற்றுமையையும் ஐக்கியத்தையும் ஏற்படுத்தி விடுகிறது; உற்பத்திக் கருவிகளின் வெற்றியையும் அவற்றை மேலும் வளர்த்தெடுப்பதில் ஆர்வத்தையும் ஏற்படுத்துகிறது.

உழைப்பும் கலையும் இணைந்தவை

மனிதன் சுதந்திரமாக வாழ்ந்தபோது உழைப்பும் கலையும் வாழ்வோடு ஒன்றிணைந்திருப்பதை காணலாம். உற்பத்திக் கருவிகள் வளர்ச்சியடையாத போதும் உற்பத்தி உறவு சமூகமாக அன்று இருந்தது. உழைப்போடு கலை உணர்வு இணைந்து உந்து சக்தியாக விளங்குவதை ஓடம் வலிக்கும்போது மீனவர் கூட்டமாக இசை எழுப்புவதிலிருந்தும் வயிலில் உழைக்கும்போது விவசாயிகள் பாடுவதிலிருந்தும் காணலாம்.

உணவு, தற்காப்பு இரண்டுமே ஆதி மனிதனது அடிப்படைத் தேவைகளாக இருந்தன. இவற்றில் வெற்றி பெறுவதற்கு மனிதன் கூட்டாக, ஒரே சமூகமாக வாழவேண்டி நேரிட்டது. மனிதனின் தனிச்சிறப்பு சமூக வாழ்வும் சமூக உழைப்புமாகும். இவற்றின் மூலமே இயற்கையின் நுட்பங்களை சிறிது சிறிதாக அறிந்து, அதை வெற்றிகொண்டு, தன் தேவைக்கேற்ப இயற்கையை அடிமைப்படுத்த மனிதன் ஆரம்பித்தான். இப்பெரிய, நீண்ட போராட்டத்திலும் பயணத்திலும் அவனுக்குத் துணையாக நின்றவை அவனது (1) பயிற்சி அல்லது நடைமுறை (2) அனுபவம் அல்லது அனுபவத்தின் தொகுப்பு.

உணவிற்கும் தற்காப்பிற்குமாக இயற்கையில் கண்ட கல்லை எடுத்து வீசிய மிருகம் காலப்போக்கில் தன் தேவைகளுக்காக (உணவு, தற்காப்பு) கல்லை கல்மேல் தேய்த்து கூராக்கத் தொடங்கியபோதே மனிதனாக மாறத்தொடங்கினான். உற்பத்திக் கருவிகளை உற்பத்தி செய்யும் மிருகமே மனிதன் ஆவான். தன் புறத் தேவைகளுக்காக உற்பத்திக் கருவிகளை கூர்மையாக்கிய மனிதன் அக உணர்வு வெளிப்பாடுகளை வெளிப்படுத்த பல்வேறு இசைக்கருவிகளையும் ஆக்கத் தவறவில்லை.

புறம், அகம்

மனிதனது அனுபவ உணர்வு இரு சக்திகளாக வெளிப்படுகிறது. (1) உற்பத்திக் கருவிகள் (2) கலை வடிவங்கள். உற்பத்திக் கருவிகள் அவனது புறத்தேவைகளான உணவு, பாதுகாப்பு, உடை, வீடு,

நுகர்பண்டங்கள், ஆகியவற்றை ஆக்கி, மேலும் படைக்க உதவுகின்றன. கலை வடிவங்கள் அவனது அக உணர்வுத் தேவைகளை பூர்த்தி செய்து அவனது ஆக்க சக்திக்கு மேலும் உந்து சக்தியளிக்க உதவுகின்றன.

மனிதர் ஒவ்வொருவரிடமும் இயல்பாகவே படைப்பாற்றல் உள்ளது. அதன்மூலமே உற்பத்திக் கருவிகளைக் கூர்மையாக்கி தன் புறநிலைத் தேவைகளுக்காக உற்பத்தியைப் பெருக்குகிறான். அக நிலையை, அக உணர்வுகளை, அனுபவ உணர்வுகளை கலை வடிவமாக வெளிக்கொணர்கிறான். இது அவனது உற்பத்தித் திறனோடு ஒட்டியது; அவற்றிற்கு உந்துசக்தி ஆவது. ஆதி மனிதனது வேட்டை ஆடிய வெற்றிக்களிப்பின் ஆட்டத்தில் இதனையே கண்டோம். வேலைப்பிரிவினை ஏற்பட்ட பின்னர் உற்பத்திக் கருவிகளை செய்வதும், கலை வடிவங்களைப் படைப்பதும் ஒருசிலரின் ஆதிக்கத்தில் எவ்வாறு வந்தது என்பதனை பின்னர் பார்ப்போம்.

உற்பத்திக் கருவிகள் போலவே கலை வடிவங்களும் நுண்கலைக் கருவிகளும் வானத்திலிருந்து வந்தவையல்ல. மனிதனாலேயே படைக்கப்பட்டவை. தோலிசை (மத்தளம்), நரம்பிசைகள் (மிருகதசைநார்) மனிதனது உணவு வேட்டையிலிருந்து பிறந்த கருவிகளே. வண்டு துளைத்த மூங்கில் குழாயின் ஒலியைக் கேட்டே புல்லாங்குழலைக் கண்டான் மனிதன். கண்ணன் என்ற இடையன் புல்லாங்குழலுடன் மாடுகள் மேய்த்தான் என்பதில் வியப்பு எதுவும் இல்லை. பாளை வளையத் தொடங்கியதும் கடம் என்ற கருவி தோன்றியதிலும் வியப்பில்லை.

தன் சுற்றாடலை ஒட்டிய மிருகம், பறவை, பொருட்களுக்கு குறியீட்டு வடிவத் தந்த மனிதன் காலப்போக்கில் அதை ஒவியக்கலையாக வளர்த்தான். ஒவியம் இரு பரிமாணங்களைக் கொண்ட கலை வடிவமே. பின் அவற்றிற்கு முழு உருவம் தரமுயன்றான். பாளை வளையத் தொடங்கியதோடு கழிமண்ணில் உருவங்களை செய்தான். பின்னர் மரம், கல், பளிங்குக்கல், பித்தளை ஆகியவற்றால் முப்பரிமாண உருவங்களை செய்துக்கொண். சிற்பக்கலை வளர்ச்சியடைந்தது.

உற்பத்திக் கருவிகளின் வளர்ச்சியோடுதான் கலைகளும் வளர்ச்சியடைந்தன. கூர்மையான கருவிகள் இன்றி சிற்பக்கலை வளர்ச்சியடைய முடியாது.

உற்பத்தி கருவிகள் வளர்ச்சிபெற மனிதனால் உபரியாக (அடிப்படையிலே) தேவைக்கு மேலதிகமாக) உற்பத்தி செய்ய முடிந்தது. அன்றாட உணவுப் போராட்டம் நீங்க ஓய்வு கிடைத்தது. அவ்

வேளை உற்பத்திக் கருவிகளோடு கலைகளையும் வளர்க்கத்தக்கவாய்ப்பு ஏற்பட்டது. அதோடு மனித சமுதாய வளர்ச்சியும் வேகம்பெற்றது. ஆயினும் உபரி உழைப்பு பறிக்கப்படும் நிலையில் உழைப்பிலும் கலையிலும் எவ்வாறு பாதிப்பு ஏற்பட்டன என்பவை பற்றி பின்னர் ஆராய்வோம்.

வெறும் கலை வடிவங்களில் அழகுணர்வு மட்டுமல்ல, மனிதன் தன் தேவைக்காக பண்டங்களைப் படைக்கும்போதும் தன் படைப்பாற்றலையும் கலையுணர்வையும் வெளிப்படுத்துகிறான். பாளை வளைவதிலிருந்து பறக்கும் விமானத்தைப் படைக்கும்போதும் அவற்றில் அழகைப் படைத்துக் காட்டுகிறான். சேலைகள், குவளைகள், கூடைகள், விளக்குகள், மேசைகள், நாற்காலிகள், எழுதும் பேனாக்கள் ஆகிய பண்டங்களைப் படைக்கும்போதெல்லாம் புதுமையாகவும், அழகாகவும் மனிதன் படைப்பதை காண்கிறோம். நம் சுற்றாடலை, வீடுகளை, அன்றாடம் பார்க்கும், தொடும் பண்டங்களையெல்லாம் அழகுறப் படைக்கிறான். கடைத்தெருவிற்குச் சென்று பண்டங்களை துணிகளை வாங்கும்போது நீங்கள் எவ்வாறெல்லாம் கவரப்படுகிறீர்கள். தேர்ந்தெடுக்க சிரமப்படுகிறீர்கள். காரணம் பண்டங்களை ஆக்குவதில் செலுத்தப்பட்ட கலை உணர்வுக்கும் உங்களது அழகுணர்வுக்கும் ஏற்படும் முரண்பாடாகும்.

ஆகவே கலைகளை நாம் இரண்டு பிரிவுகளாக வகைப்படுத்தலாம்.

நுண்கலைகள்: ஒவியம், சிற்பம், கூத்து, நடனம், பல்வேறு இசை வடிவங்கள் (தோல், நரம்பு, குழல், கருவி, குரல் முதலியன) முதலானவை.

பயன்படு கலைகள்: சேலைகள், கார், கண்ணாடி வகைகள், வீடு, தளபாடங்கள், நுகர் பண்டங்கள் ஆகியவற்றை படைக்கும்போது காட்டப்படும் தொழில் நுட்பத்தோடு இணைந்த அழகுணர்வு.

நுண்கலைகள் மனித உணர்வுகளோடு ஒட்டியவை. பயன்படு கலைகள் அன்றாடம் நாம் காணும், பயன்படுத்தும் பண்டங்களோடு, பண்ட உற்பத்தியோடு சம்பந்தப்பட்டவை.

கலை என்பது வேறு; கலை வடிவங்கள் என்பது வேறு. உள்ளடக்கமும் உருவமும் கொண்டதே கலை. கூத்து, நடனம், இசைக்கருவி இசைகளுக்கும் (வீணை, மேளம் முதலியன) உள்ளடக்கம் உள்ளது. நுண்கலைகளைச் சார்ந்த இவையும் உள்ளடக்கத்தின் மூலமே 'கலை' என்ற நிலையைப் பெறுகின்றன.

சினிமா உலகம்

ஒரு பெண் நட்சத்திரமாகியாள்!

— சென்னை செல்வன் —

“உன்னை ஒரு சினிமா நடிகையாக்கிவிடுகிறேன்.”

“இல்லை. என்னை ஒரு சினிமா நட்சத்திரமாக்கவேண்டும்.”

‘நள்ளிரவின் மறு பக்கத்தில்’ என்றோர் அமெரிக்க சினிமாப் படம். நோவல் என்ற கதாநாயகி அம்மணமான உருவில் கோதியா என்ற சினிமா டைரக்டரோடு பாலுறவு கொள்ளும் நிலையில், டைரக்டருக்கு மேலே படுத்திருக்கிறாள். விசித்திரமான இன்ப நிலையில் மேற்கூறிய உரையாடல் நடைபெறுகிறது.

“அப்படியே செய்கிறேன்.”

டைரக்டர் அவளுக்கு தன் அடுத்த திரைப்படத்திலேயே கதாநாயகி பாத்திரத்தை கொடுத்துவிடுகிறார். அவள் ஒரு பிரபல பிரெஞ்சு சினிமா நட்சத்திரமாகிவிடுகிறாள். தன் பாலுறவுத் திறமையைக் கொண்டு தான் எண்ணிய அனைத்தையும் சாதிக்கிறாள். ஒரு கோடீஸ்வரனோடு தொடர்பு கொண்டு ஆடம்பர வாழ்வு வாழ்கிறாள். தன்னை வஞ்சித்த பைலட் காதலனை வேலையிழக்கச் செய்து, தன் கோடீஸ்வரனான புதிய காதலனின் விமானத்தை ஓட்டும் கூலி அடிமையாக்கி விமானத்தில் பறக்கிறாள்.

இது வெறும் கற்பனைக் கதைபோலப் பலருக்குத் தோன்றலாம். ஆனால் அமெரிக்காவிலோ, பிரிட்டனிலோ, பிரான்சிலோ. யப் பானிலோ உள்ள சினிமா உலகை நன்கு அறிந்தவர் இப் படத்தில் உள்ள உண்மையை மறுக்கமாட்டார்.

இந்தியத் திரை உலகம் இதற்கு விலக்காகமாட்டாது. பூர்ஷ்வா வர்க்கம் எங்கிருந்தாலும் அதன் கலை, கலாசாரம் ஒரு வகையாகவே இருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆண் தலையெடுத்த சமுதாய அமைப்பு, விற்பனைக்கான லாபமே நோக்கான கலைப்படைப்பு, கலைஞர்கள் தாம் தனிப்பிறவிகள் என்று எண்ணும் மமதைப் போக்கு ஆகியன முதலாளித்துவ நாடுகளிலுள்ள தனிச் சிறப்பு களாகும். இந்திய திரைப்பட உலகின் வழமைகளுக்கு தமிழ்நாடு பின் தங்கியதல்ல.

சினிமா உலகில் உள்ள தயாரிப்பாளர் தொடக்கம் ‘லையிட் போய்’ வரையிலுள்ள யாவரும் அறிந்த உண்மைகள் சில உள்ளன. சினிமா உலகில் நடிகையாக, வெறும் எக்ஸ்ராவாகவாயினும் ஒரு பெண் நுழையவேண்டுமாயின் முதலில் ஓரளவு அழகும் இளமையும் இருக்கவேண்டும். அடுத்ததாக கற்பு, ஒழுக்கம் என்ற கற்பனைகளை துறந்துவிட வேண்டும்.

“பத்மா” என்று பதினாறு வயசில் ஒரு அழகான குட்டி இருக்கு சார். அதுக்கு சினிமாவில் நடிக்கவேண்டுமென்று ஒரே பைத்தியம் சார். உங்க அடுத்த படத்திலே ஒரு சான்ஸ் சார்.”

சினிமா உலகுடன் தொடர்பு கொண்ட ஒரு புரோக்கர் தயாரிப்பாளரையோ, நிர்வாகியையோ, டைரக்டரையோ, ஒளிப்பதிவாளரையோ இவ்வாறுதான் அணுகுவான்.

“சரி ஒரு தடவை..... ஓட்டலுக்குக் கூட்டிக்கொண்டு வா, பார்ப்பம்.”

பதில் இவ்வாறுதான் இருக்கும்.

அந்த அப்பாவிப் பெண் முதலில் ஆர்வத்தோடு ஓட்டல் அறைக்குச் சென்றதும் அதிர்ச்சியடைவான். பின்னர்நேர்முகப் பரீட்சையின்போது ஒளிந்துவிட்ட புரோக்கர்மேல் சீறுவான்.

“.....கமி, என்ன.....ஹேமா கூட இப்படித்தானம்மா நட்சத்திரமானாங்க. வேறு வழியில்லை. இதுதான் வழியா?!” தமிழ் சினிமாக்களில் வரும் பெண்கள்போல அவள் தற்கொலை செய்து கொள்ளவில்லை.

பத்மா ஒரு தடவை, இரண்டு தடவை மீண்டும் ஏமாற்றப் படுகிறாள்; ஆத்திரப்படுகிறாள். நோவல் போலவே அதன் பின் யாவுக்கும் துணிந்து விடுகிறாள். ஏழு, எட்டு, ஒன்பது .. ஏமாற்றங்கள் ஏற்படலாம். பின் ஒரு படத்தில் எக்ஸ்ராவாகிவிடுகிறாள். அவளுக்கு ஒருவித மகிமை ஏற்படுகிறது. புரோக்கரும் ஏற்படுத்தி விடுகிறான். தொடர்ந்து அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக ‘கால் சீட்’ கிடைக்கிறது. தான் ப்ளியாக இருப்பதாக அவளும் காட்டிக் கொள்கிறாள் ஸ்டூடியோக்களிலும் அவுட்டோர்களிலும் சினிமாவில் சில சணங்கள் தோன்றும் காட்சிக்காக நாட்களாக, வாரங்களாக தூங்கி நிற்கிறாள். நாட்சம்பளம், போக்குவரத்துச் செலவு, காபி, பிரியாணி கிடைக்கிறது; அல்லது 15 நாள் ‘கால் சீட்’ போட்டு ஐநூறு, ஆயிரம் மட்டும் கிடைக்கிறது. ரேட் பற்றி அவளுக்குக் கவலையிலலை அவளுக்கு வேண்டியது ‘கால்சீட்டே’. சினிமா நட்சத்திரம் என்ற பெயரே. ஏனெனில் அப் பெயருக்கு விபசார சந்தையில் தனிச் சிறாக்கி ஓட்டலில்ஒரு இரவு ‘கால்சீட்’ டுக்கு சில நூறு தொடக்கம் சில ஆயிரம் வரை கொடுப்பதற்கு கறுப்புப் பணம் குவிக்கும் வியாபாரிகள் ஏராளமாக உள்ளனர்.

இக்காலத்துள்ளேயே ரூபா 400—800 வாடகையில் ஒரு பங்களா, அப்பஸ்டர் கார், டிரைவர், ஆயா யாவும் வந்துவிட்டது. புரோக்கரின் திறமையே யாவுக்கும் காரணம்.

பத்மா (சினிமாவில் வேறு பெயர்) மூன்றாவது கதாநாயகியாக நடத்த ஒரு சினிமா ஏதோ ஆயாசக் காட்சியின் காரணமாக அல்லது தமிழ்நாட்டின் ‘தாய்குலத்திற்கு’ பிடித்தமான பாத்திரமாக இருந்ததினால் அந்த மூன்றாத்தரமான படம் நூறு நாள் ஓடி விட்டது! விளம்பர சாதனங்கள் பறக்கின்றன. தெருவெல்லாம் போஸ்டர்கள். நடிகை வீட்டிற்கு சினிமாப் பத்திரிகை நிருபர்கள் ஓடுகின்றனர். புரோக்கரும் சுறுசுறுப்பாக வேலை புரிகிறார்.

பத்மா பேசுவது, சாப்பிடுவது, குடிப்பது, உடுப்பது, விளையாடுவது எல்லாம் செய்திகளாகின்றன. பல்வேறு பால் கவர்ச்சிப் போஸ்களில் போட்டோ எடுக்க போஸ் தருகிறாள். சினிமா இதழ்களிலெல்லாம் அவளின் வர்ணப் படங்கள்.

அவள் சில வாரத்திலேயே நட்சத்திரமாகிவிட்டாள். தயாரிப்பாளர்கள், டைரக்டர்களெல்லாம் 'கால்சீட்' கேட்கின்றனர். மூன்று மாதத்திற்கு கிடையாது, ஆறு மாதத்திற்கு கிடையாது என கிராக்கி ஏற்படுகிறது. ரேட் ஏறுகிறது. சில ஆயிரங்கள், பல ஆயிரங்களாகி கால் அரை லட்சமாக ஏறுகிறது.

எட்டுமணிக்கு 'கால்சீட்'. கார் ஏழு மணிக்கே வந்து காத்து நிற்கிறது. பத்மா எட்டு மணிக்கு எழுந்து சாவதானமாக காலைக் கடன்களை முடித்து ஒன்பது மணிக்கு காரில் ஏறுகிறாள். ஸ்ரூடியோவிற்கு செல்லும் காரை ஸ்பென்சருக்கு திருப்புகிறாள். ஷாப்பிங் முடித்து பத்தரை மணிக்கு ஸ்ரூடியோ சென்று மேக்கப் ஹாழன் நுழைகிறாள். தயாரிப்பாளர், டைரக்டர், காமராமென், யூனிட் சார்ந்த யாவரும் 'செட்டில்' அவள் வருகைக்காக காத்து நிற்கின்றனர்.

பத்மாவை எதிர்த்துக் கேட்க எவருமில்லை. இரண்டரை மணி நேரம் லேட், 'தயாரிப்பாளருக்கு ரூபா 2500/- நஷ்டமாகிவிட்டது' என்பதை சொல்லிக் கேட்க எவருக்கும் துணிச்சலில்லை.

முன்னர் ஒரு காலத்தில் வேண்டிய வேளையெல்லாம் அவளை ஓட்டலுக்கு அழைத்த டைரெக்டர், காமராமென், நிர்வாகி ஆகிய அனைவரும் தற்போது அவளுடன் மரியாதையாக பழகுகின்றனர். தயாரிப்பாளரிடம் கூறி அவர்களை அடுத்த படத்தில் அகற்றிவிடும் ஆற்றல் அவளிடமுண்டு. ஓட்டல் கால்சீட்டிற்கு தற்போது அவளை எவரும் நெருங்கமுடியாது. பத்மா தான் விரும்பியவர்களை தானே தேர்ந்து கொள்கிறாள். பெரிய கோடஸ்வரர்கள் அவளது தொடர்பிற்காக தற்போது காத்திருக்கின்றனர். அவள் விரும்பின் ஓரிருவருக்கு பல ஆயிரங்கள் கேட்கத்தக்க வாய்ப்பு உள்ளது.

ஓரிரு ஆண்டுகள் கழிகின்றன. மூன்று, நாலு சினிமாக்கள் தொடர்ந்து தோல்வியடைகின்றன. பெரிய தயாரிப்பாளர் நட்ட மடைகின்றனர். 'கால்சீட்' ஒழுங்கேன் பற்றியும் கதை பரவுகிறது.

பத்மா என்ற நட்சத்திரம் வானத்திலிருந்து விழத் தொடங்குகிறது. கால்சீட் கேட்பாரில்லை. ஏற்றிய தொகையைக் குறைக்க இறுமாப்பு விடவில்லை. இறங்கினும் அழைக்க ஆட்களில்லை. கால்சீட் தர தயாரிப்பாளர் தயாராக இல்லை.

உழைத்த பணம் விரைவாக கரைகிறது. செலவுகளை சுருக்க, பழகிய வாழ்க்கை முறையும் பழம் பெருமையும் விடவில்லை. புரோக்கர் 'பொறுங்கம்மா, நல்ல காலம் மீண்டும் வரும்' என்றும் சமா தானம் கூறுகிறாள். இளமை குன்றி, மேக்கப் பூசிய முகமெல்லாம் மரத்துவிட்டது. தவிர்க்கமுடியாது ஒழுக்கமான பெண்ணாக வாழ்கிறாள். வாடகை குறைந்த மாடி வீடுகள் மாறி, நகரின் மூலைப்புறமாக வாடகை குறைந்த சாதாரண வீட்டில் வாழ்கிறாள். பழைய அல்பங்களை இடையிலை புரட்டி பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டே நாட்களை கடத்துகிறாள்.

"நந்தா புரொடியூசர் தன் புதிய படத்தில் அம்மா கார்ட்ரில் நடிக்க கேட்கிறார்மா."

"எனக்கு இன்னும் இருபது வயசுகூட ஆகவில்லை என்று சொல்லு."

வீழ்ந்த நட்சத்திரின் பதில்.

இது ஒரு நடிசையின் சினிமா வாழ்ச்சையின் கதை. இத்தகைய உச்ச நிலையும் வீழ்ச்சியும் பெரும்பாலான நடிகைகளுக்கு ஏற்படாதிருக்கலாம். ஆயினும் முதலாளித்துவ சமுதாய அமைப்பில் சினிமா உலகம் எல்லா நாடுகளிலும் இவ்வாறாகவே இயங்குகிறது. தமிழ்நாடு இதற்கு விதிவிலக்கல்ல.

இத்தகைய யதார்த்த வாழ்ச்சை நிலையில், சினிமாவில் நடிக்கும் பாத்திரத்திற்கும் அவர்களது சொந்த வாழ்க்கைக்கும் இடையில் உள்ள முரண்பாடுகளைக் கருணலாம்.

சினிமா படைக்கும் கலைஞரின் வாழ்க்கை முறையே விசித்திரமாக இருக்கும். அது ஒரு தனி உலக வாழ்க்கை முறை. அதற்கும் சமுதாயத்திற்கும் உள்ள தொடர்பு மிகக் குறைவு. சினிமாவில் வெறும் கற்பனை உலகை படைத்துக் காட்டப்படுவதற்கும் இது ஒரு காரணமாகும்.

சினிமா உலகில் நடிகைகள் நுழையும் வழி கோணலாக இருப்பதால் திறமையுள்ள பெண்கள் அங்கு நுழைய தயங்குகின்றனர். இதனால் சிறந்த நடிகைகளை சினிமாவில் காண்பது அபூர்வமாக உள்ளது. திறமை ஒன்றைக் கொண்டே பெரும்பாலும் ஆண் நடிகர்கள் சினிமா உலகில் நுழைகின்றனர். நடிகைகளைப் பொறுத்தளவில் அவ்வாறு இல்லாதது பெரிய குறையாகும். இதனால் நாட்டிலுள்ள திறமையான பெண் கலைஞரது நடிப்புகளை நாம் காணமுடியாதிருக்கிறது.

தமிழ் சினிமா உலகைப் பார்த்தால் பெரும்பாலும் தமிழ் நடிகைகளையே பார்க்க முடியாது. ஆந்திரா, மலையாள நட்சத்திரங்கள் இங்கும் முற்றுசையிட்டிருப்பதைக் காணலாம். நடிகர்களைப் பொறுத்தளவில் அவ்வாறு இல்லை. தெலுங்கு, மலையாள, கன்னட நடிகர் மிக அரிதே.

சிறந்த நடிகைகளை தேடுவதில், தேர்ந்தெடுப்பதில் சினிமா உலக தயாரிப்பாளர்கள் ஆர்வம் காட்டுவதில்லை. சினிமா என்ற பண்டத்தை சந்தையில் விற்று லாபம் சேர்ப்பதற்காக நட்சத்திரங்களைப் படைப்பதிலேயே கருத்தாக உள்ளனர்.

நட்சத்திரம் என்பது விளம்பரம், வியாபார தந்திரங்களால் சிருட்டிக்கப்படும் ஒரு பொய்மைத் தோற்றமே. நடிப்புத் திறமை இல்லாமலே ஒரு நட்சத்திரத்தை சிருட்டித்து விட முடியும். இதுவே கலைஞர் (Artiste) என்பது ஹேறு. நட்சத்திரம் (Star) என்பது வேறுகிறது. (உ+ம்: முறையே மனோரமா, லதா—சிவாஜி கணேசன், எம். ஜி. ஆர்.)

முதலாளித்துவத்தின் இத்துவரும் கலாசாரத்தை அவர்களுடைய கலை உலகத்திலும் கலைப் படைப்புகளிலும் எளிதாகக் காணமுடியும். அதை உடைத்தெறிவதன் மூலமே உயர்ந்த வாழ்விற்கு வழி காட்டக் கூடிய சிறந்த கலை உலகையும் கலைஞர்களையும் கலைப் படைப்புக்களையும் சிருட்டிக்க முடியும்.

சிறு -- இன்பம் = சிற்றின்பம்

— அமுதா —

வந்து சென்ற இரு பஸ்களிலும் நுழைய முடியவில்லை. மிதி பலகையிலேயே தொங்கிக்கொண்டு பிரயாணம் செய்கின்றனர். எப்படி நுழைவது? காலை எட்டு மணியாகிவிட்டது. கூட்டத்துள் நெரிபடுவதை தவிர்ப்பதற்காக வழமையாக ஏழரை மணிக்கு முன்பே பஸ் ஏறிவிடுவேன். நகர வாழ்விற்கு நான் புதிது. விடுதிப் பெண்கள் அறிவுரை சரியே.

இன்று பிந்திவிட்டேன். இரவு நெடுநேரமாக தூக்கம் வரவில்லை. கட்டிலில் புரண்டு புரண்டு படுத்துப் பார்த்தேன். எத்தனையோ சிந்தனைக் குமைச்சல்கள். தனிமையின் கொடுமைகள். எழுந்தபோது ஏழு மணியாகிவிட்டது. காலைக்கடன்களை முடித்து விட்டு எட்டி நடந்து பஸ் நிலையத்திற்கு வந்தபோது நெருக்கடி.

கைக்கடிகாரத்தை மீண்டும் பார்க்கிறேன். 8-05 ஆகிவிட்டது. இனிமேலும் தாமதிக்க முடியாது. அடுத்த பஸ்ஸில் எப்படியும் நுழைந்துவிட வேண்டும். அல்லது தலைமை ஆசிரியையிடம் ஏச்சுக் கேட்கவேண்டும். அவர் கண்டிப்பானவராம். நான் இன்னும் நன்கு பழகவில்லை.

அடுத்த பஸ்ஸிலும் அதே கூட்டந்தான். பெல்பொட்டம் அணிந்த ஒரு இளம் பெண் வேகமாக இடித்துக்கொண்டே ஏறுகிறாள். அவளைத் தொடர்கிறேன். ஆண்கள், பெண்கள் என்ற பேதமே அங்கில்லை. என் பின்னே ஏறும் இளைஞர்கள் என்னைத் தள்ளிக் கொண்டே ஏறுகின்றனர். மார்பு எதிரே அகப்பட்டவரின் முதுகு, மார்புகளிலே உராய்ந்துசெல்கிறது. ஒருவித நோவு. அத்தோடு ஒரு வகை கிளுகிளுப்பு. தலைநிமிர்த்த தயங்குகிறேன். ஏறிய பஸ்ஸின் வாயில் புறத்தே அகப்பட்டுக்கொள்கிறேன். முன்னேயும் போக முடியாது. பின்னேயும் போகமுடியாது. நெரிசலிடையே நின்றபடி கண்டக்டரிடம் சில்லரையை கொடுக்க முயல்கிறேன்.

“எந்த நாளும் இதே கூட்டந்தான். இந்த வேளைகளிலாவது சில பஸ்களை எக்ஸ்ராவாக ஓட்டக்கூடாதா?”

“நாமெல்லாம் கூலியடிமைகள்தானே. அடிமைகளுக்கு இது போதாதா என்றே கார்களில் போகும் எமது எஜமானர்கள் எண்ணிக்கொள்வர்.”

ஒருவர் கூறுவதற்கு மற்றொரு இளைஞன் பதில் கூறுகிறான். அப்பதில் முற்றாகப் புரியவில்லை. சிறிது முன் நகருகிறேன். அந்த இளைஞன் சிறிது ஒதுங்குகிறான்.

மற்றொருவரது முழங்கை மார்பில் இடிக்கிறது. வேண்டுமென்றோ தற்செயலாகவோ என்பதை அறியமுடியவில்லை. அந்த இடியை விரும்பாதவள்போல நடித்தபோது ஏதோ ஒருவகை சிறு இன்பம் உடலை புல்லரிக்கச் செய்கிறது. முழங்கை இடியிலிருந்து ஒதுங்கமுடியவில்லை. அவனும் என் நெரிசலில் சுகம்காணுகிறானா? எல்லா ஆண்களும் இப்படித்தானா?

என் முன்னே ஏறிய பெல்பொட்டம் அணிந்த பெண் சிறிதும் தயக்கமின்றி ஆண்களை ஒதுக்கிவிட்டு உஷாராக நிற்கிறாள்.

எனக்கு ஏற்படும் உணர்வுகள் அவளுக்கு ஏற்படமாட்டாதா? இந்த நெரிசலிடை அவளும் இன்பத்தை சுவைக்கிறாளா? அவ்வாறாக தெரியவில்லையே. நான் மட்டும் நான் மட்டும் இது பாவமாகத் தவிர்க்க முடியாததா! எலும்பைக் கடித்து இரத்தத்தைச் சுவைக்கும் நாயின் நிலையில் உள்ளேனா? இந்த ஆண்களும் இப்படித்தானா? இவர்கள் இங்கு குடும்பங்களுடன் வாழாதவர்களா?

திருமண வாழ்வு கிட்டாததினால்தான் இத்தகைய நிலை எனக்கு மட்டும் ஏற்படுகிறதா? அதற்கு நானா பொறுப்பாளி. நான் பிறந்து வாழ்ந்த கிராமத்து சமுதாய அமைப்பா? ஆசிரியை என்ற என் திமிரா? திருமண வாழ்வை நான் வெறுத்தேனா? என் தராதரத்திற்கேற்ற இளைஞனைத் தான் தேடினேன். நான் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியை. வெறும் விவசாயியைக் கட்டமுடியுமா? செம்பாட்டு நிர்வேட்டியும் தோளில் மண்வெட்டியும் துண்டுமாக ஒழுங்கையாக தோட்டத்தை நோக்கிப் போகும் வாலிபர்களை நான்தோறுப் பார்க்கிறேன். அவர்களில் ஒருவனை நான் எளிதாக தேர்ந்திருக்க முடியும். சக ஆசிரியர்களுக்கு அப்படி ஒருவனை என் கணவர் என் அறிமுகப்படுத்த முடியுமா? அதிலும் பார்க்க திருமணம் செய்யாமலே இருந்துவிடலாம்.

ஆசிரியர் அல்லது கொழும்பில் உத்தியோகம் பார்ப்பவரான தேடினேன்; கிராமத்திலேயே பல வாலிபர்கள் இருந்தனர். என் விருப்பத்தை மறைமுகமாக அம்மாவிடம் தெரிவிப்பேன், அப்ப நண்பர் மூலமோ, புரோக்கர் மூலமோ கலியாணப்பேச்சை ஆரம்பிப்பார். நான் அவரைத் திருமணம் செய்துவிட்டதாகவே கற்பனை செய்து எதிர்கால இன்பக் கோட்டையைக் கட்டுவேன். சாதகம் பொருத்தம், சீதனம், சாதிக்குள் சாதி, வயசு.. இப்படி ஏதாவது ஒரு

பிரச்சனை வந்து கலியாணப் பேச்சே அடிபட்டுப்போகும். சில வாரங்கள், மாதங்கள் மனமுடைந்து சோர்வடைந்திருப்பேன். மற்றோர் வரன் வரும். அதுவும் முறிந்துவிடும். பின் மற்றொன்று.

கொழும்பிலிருந்து லீவில் வந்து நிற்பவர்களை தெருவில் காண நேரிடும். அவர்கள் தயக்கமின்றி சிரிப்பர். என்னை விரும்புவனாக கற்பனை செய்துவிடுவேன். இரவில் கண்களை மூடிக்கொண்டு அவர்களுடன் பாலுறவு கொள்வதாகவே கற்பனை செய்து சுகம் காண்பேன்; கனவுகள்கூட காண்பேன், மீண்டும் மனக்கோட்டை பகற் கனவாகிவிடும். இப்படி எத்தனை காலம் கழித்துவிட்டேன்.

சிதம்பரம் நல்ல ஆணழகன். தோட்டம் செல்லும்போது ஒழுங்கையில் கண்டு சிரிப்பான். நான் வெறுப்பைக்காட்டி ஒதுங்கிவிடுவேன். கற்பனையில் மட்டும் அவனை நான் விரும்பினேனா? கனவில் கூட பல தடவை அவனைக் கண்டு சுகங்கண்டேன். சென்ற இரவு கூட...!

அப்பா தம்பையாவின் மகன் தாமோதரத்தையும் வரன் பார்த்து என்னையும் கேட்டார். கொழும்பிலே நல்ல உத்தியோகம். கறுத்த உருவமும் தொந்தி வண்டியும். ஆயினும் அதை மறந்து நான் ஒப்புக் கொண்டேன். அவன் உத்தியோகத்திற்கேற்ற சேனம் கேட்டான். நானும் உழைப்பதைப்பற்றியே அவன் கவலைப்படவில்லையாம். அவன் மறுத்தபோது எனக்கு ஆத்திரமாகவே வந்தது, அவனைக் கொன்று விடவேண்டும் என்றுகூட அப்போது எண்ணினேன்.

தோல்வியான கலியாணப் பேச்சிலேயே 10, 12 வருடங்கள் போய்விட்டன. தலையிரில் ஆங்காங்கே தோன்றும் வெள்ளை மயிர்களைப் பிடுங்குவதிலேயே இப்போது அதிக நேரம் போய்விடுகிறது.

கலியாணச்சந்தையில் தோல்விகண்ட அப்பாவும் என்னைப்பற்றிய கலையுடன் போய்விட்டார். பாவம் அவரால் என் பிரச்சனைகளை தீர்க்கமுடியவில்லை. என் வயசு ஏறி வருவதைப்பற்றி அப்பாவிற்கும் அம்மாவிற்கும் ஒரே சுவலை

எனக்குக் கொழுப்புக்கு மாறுதல் வந்தது. எத்தனை முயன்றும் தடைசெய்ய முடியவில்லை. எல்லையோன்று லேசெய்யும் பெண்கள் தங்கும் ஸ்தலத்தில் இடம் பெற்றேன். அரைக்குள்ளே உனிமை. பொழுதே போகாது. ரான்சிஸ்டர் கேட்கும் சினிமா பாட்டுதான் ஆறுதல். அவைகூட என் பாலுணர்வை தூண்டுபவையாகத்தான் இருக்கின்றன. பாட்சாலைக்கு நாலு மைல் பஸ்ஸில் செல்லவேண்டும். இப்போது இந்த நெரிசலில் கணநேர சுகம் பெறுகிறேனா? கிராமத்தில் கிடைக்காத சுகம்.

அந்த இளைஞனும் மற்றவரும் சூழ்நிலையையே மறந்து பல விஷயங்களைப் பற்றி விவாதிக்கின்றனர். கூர்ந்து கேட்கிறேன்.

“கூலியடிமையென்பது சமுதாய வளர்ச்சியின் ஒரு காலகட்டத்தில் தோன்றிய வர்க்கம். நாமெல்லாம் அதே வர்க்கம் சார்ந்தவர்களே. இவ்வாறு நெரிபட்டு நாள்தோறும் உழைப்பை விற்கச் செல்வது இவ்வர்க்கத்தின் வாழ்க்கை முறை; கலாச்சாரம்.”

எதிர்மறையர்க் கண்டிக்கும் குரலில் அவனது பேச்சு இருந்தது.

“இது நாகரிகமான சமூகம் இல்லை என்று கூறுகிறீர்?”

மற்றவர் சூடாக கேட்கிறார்.

“தாம் கூலி அடிமைகள் என்பதை மறந்து இவர்களெல்லாம் தம்மை உயர்ந்தவர்களாக எண்ணிக்கொள்கின்றனர். அதுதான் மிக விசித்திரமானது.”

காதுகளைக் கூர்மையாக்கி அவர்களது உரையாடலைக் கேட்டுச் சிந்தனை போடும் வேளையில் பஸ் டிரைவர் பிரேக் போட்டான். ஒருவரோடு ஒருவர் முண்டியடித்துக்கொண்டோம். என் மார்பில் மீண்டும் முழங்கை. ஆ... ஊ...! வெட்கமேற்பட ஓரளவு ஒதுங்கி நிற்கிறேன். அவன் முழங்கையை அகற்ற எனக்குத் துணிவில்லையா? விருப்பமில்லையா?

பெல்பொட்டம் அணிந்த பெண் என் முன்னே நகர்ந்துவிட்டாள். அவளுக்குத்தான் எத்தனை துணிவு!

அவனது முழங்கையை பிடித்து ‘பிளீஸ்’ என்று கூறி ஒதுக்கி விட்டாள். அவனும் ‘சொறி’ என்று மடக்கிக்கொண்டான். எத்தனை நாகரிகமாக செயல் நடைபெற்றது!

இதுவும் கூலியடிமை நாகரிகமா? அந்த இளைஞனது பேச்சில் ஏதோ ஒருவித உண்மை தொனிப்பதை உணர்ந்து பார்க்கிறேன்.

“கூலியடிமைகள் கூலியடிமைகளுடன் சேர்ந்து கொள்வது தவிர்க்கமுடியாதது. அவர்கள் ஒன்றுசேர்ந்தே தமது அடிமைத் தனங்களை அறுத்து புதிய சுதந்திர சமுதாயத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்வர்.”

அடுத்த பஸ் தரிப்பில் அந்த இளைஞனை நான் கூர்ந்து பார்த்து முன்னேறுகிறேன். அவன் என் மார்போடு உராய்வதை விரும்பாதவனாக மீண்டும் ஒதுங்கி நிற்கிறான். நான் தலைகுனிந்து முன்னேறுகிறேன்.

மீண்டும் இரண்டு தரிப்பு கடக்கிறது. நெரிசலிடையே முன்னேறி நான் இறங்குகிறேன் ஒரு மயக்கத்திலிருந்து விடுபட்ட நிலை. பாட்சாலையை நோக்கி நடக்கிறேன். சிந்தனை அந்த இளைஞனின் வார்த்தைகளை அசைபோடுகிறது.

‘நானும் ஒரு கூலியடிமை’ என்று என் அடிமனம் அடிக்கடி கூறிக்கொள்கிறது,

நானும் ஒரு கூலியடிமையையே தேடிக்கொண்டிருந்தேன். அது உண்மையே. தானே உழைக்கும் விவசாயியைக் கட்ட என்னாலும் முடியவில்லையே!

என் கஷ்டம், துன்பமெல்லாம் கூலியடிமைச் சமுதாயத்தின் துன்பங்களா? அம்மா, தம்பி, தங்கையருடன் கிராமத்தில் வாழ்ந்த என்னைப் பிரித்தாலும் இச்சமுதாயந்தான். இங்கு வாழ்பவரெல்லாம் கிராமங்களிலிருந்து வந்தவர்களே. இங்கு வாழ்க்கைச் செலவு அதிகம். பெரும்பாலானோர் குடும்பங்களைக் கிராமங்களிலேயே வைத்துள்ளனர். இங்கு வீடு கிடைக்குமா? கிடைத்தாலும் வாடகை...? இவர்களுக்கும் நெரிசலில் சிறு இன்பசுகம் காண்பவரா?

எனக்குத் திருமண வாழ்வே கிடைக்கவில்லை. பாலுணர்வுகளை கற்பனையிலும் கனவிலும் தான் அனுபவிக்கிறேன். தற்போது பஸ்ஸின் நெரிசலில், கூட்டத்தில் சுகிக்கப் பார்க்கிறதா? பஸ்ஸிலே இடித்த அந்த முழங்கை! இப்படியா சுகம்தேட வேண்டும்?

இச்சமுதாயத்தை அழித்து எமது துன்பங்களை போக்கவல்ல புதிய சமுதாயத்தை ஆக்க முடியுமா?

எங்கே அந்த இளைஞன்? அவனை மீண்டும் காணமுடியுமா?

துயில் விழப்போம்!

— சாருமதி —

பொய்ச்னாக்கு மத்தியில்
புரட்சிக்கு வித்திடுவோம்
மெய்யுரைக்க வென்றே
மேனிக்குத் தின் இடுவோம்.

கை அசைத்து கால் அசைத்து
கஞ்சிக்காய் நாழுழைத்த
தொய்வுற்ற வாழ்வுகளை
தூள் தூளாய் ஆக்கிடுவோம்.

நெய் எடுக்கத் தயிர்கடையும்
நேர்த்திகள் போல் இங்கே
உடலிருக்க உயிர் உறிஞ்சும்
உலகுகளைப் பொடிசெய்வோம்

நல்லுலகைப் படைக்கின்ற
நாடித் துடிப் பறிலோம்
பொய் உலகை கொல்வதற்குப்
போராட துயில் விழப்போம்.

க. பொ. த. [சாதாரண] பாட நூல்கள்

நவீன இரசாயனம் I — பரமானந்தம்	ரூ. 4.50
நவீன பெளதிகம்	4.00
இலகு பெளதிகம்	5.50
தமிழ் பயிற்சி — தமிழவேள்	5.00
தமிழ் இலக்கிய வினாவிடை — தமிழவேள்	5.75
சைவ சமயம் — தமிழவேள்	8.00
புதுக்கணிதம் 9 - I	5.00

பிற பாட நூல்கள்

பொது விஞ்ஞானம் 8 —	3.75
சுகாதாரக் கல்வி 8 —	6.50
புதுக் கணிதம் 8 — 2	4.75
புதுக்கணிதம் 7 - I	3.00
„ 7 - 2	3.00
தேசப்பட புலியியல்	3.75
கவிதை நயம் Dr. க. கைலாசபதி	3.00
கொடுமைகள் தாமே அழிவதில்லை — செ. கணேசலிங்கன்	3.00
அக்கினிப் பூக்கள் — ஈழவாணன்	3.00
தோத்திரமாலை — இரத்தினம்	5.00
தாய்லாந்தின் தலைநகரிலே — கமால்தின்	3.00
TAMIL WRITINGS IN SRI LANKA	5.75
ATLAS GEOGRAPHY OF CEYLON	5.00

மற்றும் தமிழ், ஆங்கில மொழிகளில் பாட நூல்கள்,
இலக்கிய நூல்களுக்கு எழுதுங்கள்.

வி. பி. பி. கவனிக்கப்படும்.

விஜயலட்சுமி புத்தகசாலை

248, காலி வீதி — வெள்ளவத்தை.

கொழும்பு-6.

தொலைபேசி: 88930

